

Udenrigsministeriet
 Juridisk Tjeneste, EU-retskontoret
 Asiatisk Plads 2 – 1448 København K
 Tlf.: 33 92 03 24 E-mail: JTEU@um.dk

JTEU j.nr. 2015 - 30240
 1. oktober 2021

Liste over judicielle aktiviteter i sager af dansk interesse

Til orientering fremsendes nedenstående liste over EU-Domstolens aktiviteter i de kommende tre uger i retssager, som har den danske regerings interesse. For så vidt angår sager, hvor der er nedsat procesdelegation, indeholder listen oplysninger om tidspunktet for mundtlig forhandling, fremsættelse af generaladvokatens forslag til afgørelse (GA) og afsigelse af dom. I sager, der i øvrigt følges af den danske regering, oplyses der om tidspunkt for generaladvokatens forslag til afgørelse og afsigelse af dom. Generaladvokatens udtalelser og EU-Domstolens domme offentliggøres på EU-Domstolens hjemmeside (<http://curia.europa.eu/>) på selve datoen for fremsættelse eller afsigelse.

Der tages forbehold for, at listen er udarbejdet på baggrund af EU-Domstolens retslistes, og at EU-Domstolen med kort varsel kan foretage ændringer i egne retslistes.

Liste over sager, hvor der nedsat procesdelegation:

Sagsnr.	Titel og kort sagsresumé	Deltager i PD	Proces-skridt	Dato
C-174/19 P og C-175/19 P	Scandlines Danmark og Scandlines Deutschland mod Kommissionen (appel af sag T-630/15) Emne: Finansieringen af Femern Bælt-forbindelsen (statsstøtte) Påstande: 1. Set aside the Judgment of 13 December 2018 of the General Court in Case T-630/15 to the extent that it dismissed the Appellant's pleas that the measures granted to A/S Femern Landanlæg constitute aid; that the Hinterland Connections costs do not constitute eligible costs for the compatibility of the aid granted to Femern A/S; that the measures granted to Femern A/S do not have an incentive effect; that the counterfactual analysis is unlawful; that the measures granted to Femern A/S do not cause undue distortion of competition; and that the new pleas submitted by the Appellant were inadmissible. 2. Order the Respondent to pay its own costs and the costs of the Appellant.	Udenrigsministeriet Justitsministeriet Erhvervsministeriet Transportministeriet Kammeradvokaten Energistyrelsen Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri	Dom	06.10.21
C-743/19	Parlamentet mod Rådet (placering af ELA) Emne: Placeringen af den Europæiske Arbejdsmarkedsmyndighed (ELA) Påstande: —Afgørelse (EU) 2019/1199 af 13. juni 2019 annulleres. —Rådet for Den Europæiske Union tilpligtes at betale sagsomkostningerne.	Udenrigsministeriet Justitsministeriet	GA	06.10.21
C-368/20 og C-369/20	Landespolizeidirektion Steiermark m.fl. (grænsekontrol) Emne: Nationale regler om forlængelse af grænsekontrol og forholdet til EU retten. Spørgsmål: Sag C-368/20 vedrører:	Udenrigsministeriet Justitsministeriet Udlændinge- og Integrationsministeriet	GA	06.10.21

	<p>1) Er EU-retten til hinder for nationale retsregler, der gennem sammenkædning af nationale bekendtgørelser skaber en kumulation af perioder med forlængelse af grænsekontrol, hvorved det er muligt at foretage en grænsekontrol, som overskrider toårsfristen i artikel 25 og 29 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/399 af 9. marts 2016 om en EU-kodeks for personers grænsepassage (Schengengrænsekodeks), uden at Rådet har truffet en gennemførelsesafgørelse herom i henhold til artikel 29 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/399 af 9. marts 2016 om en EU-kodeks for personers grænsepassage (Schengengrænsekodeks)?</p> <p>2) Såfremt det første spørgsmål besvares benægtende: Skal princippet om unionsborgernes ret til fri bevægelighed, som fastsat i artikel 21, stk. 1, TEUF og artikel 45, stk. 1, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, navnlig set i lyset af princippet i artikel 22 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/399 af 9. marts 2016 om en EU-kodeks for personers grænsepassage (Schengengrænsekodeks), hvorefter der ikke foretages personkontrol ved de indre grænser, fortolkes således, at retten til fri bevægelighed også omfatter en ret til ikke at lade sig underkaste personkontrol ved de indre grænser, med forbehold af de i traktaterne og herudover navnlig de i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/399 af 9. marts 2016 om en EU-kodeks for personers grænsepassage (Schengengrænsekodeks) fastsatte betingelser og undtagelser?</p> <p>Sag C-369/20 vedrører:</p> <p>1) Er EU-retten til hinder for nationale retsregler, der gennem sammenkædning af nationale bekendtgørelser skaber en kumulation af perioder med forlængelse af grænsekontrol, hvorved det er muligt at foretage en grænsekontrol, som overskrider toårsfristen i artikel 25 og 29 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/399 af 9. marts 2016 om en EU-kodeks for personers grænsepassage (Schengengrænsekodeks), uden at Rådet har truffet en gennemførelsesafgørelse herom i henhold til artikel 29 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/399 af 9. marts 2016 om en EU-kodeks for personers grænsepassage (Schengengrænsekodeks)?</p> <p>2) Skal princippet om unionsborgernes ret til fri bevægelighed, som fastsat i artikel 21, stk. 1, TEUF og artikel 45, stk. 1, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, navnlig set i lyset af princippet i artikel 22 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/399 af 9. marts 2016 om en EU-kodeks for personers grænsepassage (Schengengrænsekodeks), hvorefter der ikke foretages personkontrol ved de indre grænser, fortolkes således, at retten til fri bevægelighed også omfatter en ret til ikke at lade sig underkaste personkontrol ved de indre grænser, med forbehold af de i traktaterne og herudover navnlig de i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/399 af 9. marts 2016 om en EU-kodeks for personers grænsepassage (Schengengrænsekodeks) fastsatte betingelser og undtagelser?</p> <p>3) Såfremt det andet spørgsmål besvares bekræftende: Skal artikel 21, stk. 1, TEUF og artikel 45, stk. 1, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, set i lyset af, at retten til fri bevægelighed skal have effektiv virkning, fortolkes således, at de er til hinder for anvendelsen af nationale regler, hvorefter en person under varsel om en administrativ sanktion er forpligtet til at forevise pas eller identitetskort ved indrejse via en indre grænse i EU, selv om den specifikke kontrol ved de indre grænser er i strid med EU-rettens bestemmelser?</p>			
C-451/20	<p>Airhelp Emne: Kompensation ifm. rejser, der starter og slutter uden for EU Spørgsmål: [1] Skal artikel 3, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 261/2004 af 11. februar 2004 om fælles bestemmelser om kompensation og bistand til luftfartspassagerer ved boardingafvisning og ved aflysning eller lange forsinkelser og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 295/91 fortolkes således, at forordningen også finder</p>	<p>Udenrigsministeriet Justitsministeriet Transportministeriet Trafik- og Byggestyrelsen</p>	GA	06.10.21

	<p>anvendelse på en flyforbindelse, som er reserveret samlet og består af to delflyvninger, som skal gennemføres af det samme EF-luftfartsselskab, når både afgangstedet for den første delflyvning og ankomststedet for den anden delflyvning ligger i et tredjeland, og kun ankomststedet for den første delflyvning og afgangstedet for den anden delflyvning ligger på en medlemsstats område?</p> <p>[2] Skal artikel 5, stk. 1, litra c), nr. iii), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 261/2004 af 11. februar 2004 om fælles bestemmelser om kompensation og bistand til luftfartspassagerer ved boardingafvisning og ved aflysning eller lange forsinkelser og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 295/91 fortolkes således, at passageren også har ret til kompensation i henhold til forordningens artikel 7, stk. 1, når han med den alternative transportmulighed, som han blev tilbudt, ganske vist ville være ankommet til det endelige bestemmelsessted mindre end to timer efter det planlagte ankomsttidspunkt for den annullerede flyvning, men faktisk ikke ankommer inden for denne tidsramme?</p>			
--	--	--	--	--

Liste over sager, der i øvrigt følges af den danske regering:

Forkortelser i sagstypekolonnen:

O-sag = Sagen følges til orientering

F-sag = Sagen følges med henblik på eventuel afgivelse af mundtligt indlæg

Sagsnr.	Titel og kort sagsresumé	Interessent	Sags-type	Proces-skridt	Dato
C-59/18 og C-182/18	Den Italienske Republik mod Rådet for Den Europæiske Union Påstande: — Afgørelse vedtaget i tilknytning til samlingen i Rådet for Den Europæiske Union af 20. november 2017 — 14559/17 i rådssammensætningen Rådet for Almindelige Anliggender, offentliggjort ved en pressemeddelelse indeholdende referatet (Outcome of the Council Meeting (3579th Council meeting)) annulleres, for så vidt som den udpeger Amsterdam som det nye hjemsted for Det Europæiske Lægemiddelagentur, og det fastslås følgende, at det nye hjemsted skal tildeles byen Milano.	Lægemiddelstyrelsen Udenrigsministeriet	O-sag	GA	06.10.21
C-50/19 P	Sigma Alimentos Exterior mod Kommissionen (appel) Påstande: — Der gives medhold i denne appel. — Rettens dom af 15. november 2018 i sag T-239/11 ophæves. — Artikel 1, stk. 1, i Kommissionens afgørelse 2011/282/EU af 12. januar 2011 annulleres. — Subsidiært annulleres den omtvistede afgørelses artikel 4. — Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne	Energistyrelsen Miljøministeriet Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri	O-sag	Dom	06.10.21
C-51/19 P og C-64/19 P	World Duty Free Group mod Kommissionen (appel) Påstande: — Der gives medhold i denne appel, og Rettens dom af 15. november 2018 i sag T-219/10 RENV World Duty Free Group S.A. mod Europa-Kommissionen ophæves. — Den omtvistede beslutnings artikel 1, stk. 1, annulleres, for så vidt som det i Kommissionens beslutning 2011/5/EF af 28. oktober 2009 om skattemæssig afskrivning af finansiel goodwill i forbindelse med erhvervelse af kapitalandele i udenlandske virksomheder — C 45/07 (ex NN 51/07, ex CP 9/07) — som Spanien har gennemført fastslås, at den omhandlede skatteforanstaltning udgør statsstøtte. — Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.	Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri Skatteministeriet	O-sag	Dom	06.10.21
C-52/19 P	Banco Santander, S.A. mod Europa-Kommissionen (appel) Påstande: — Rettens dom af 15. november 2018 ophæves. — Der gives medhold i annulationssøgsmålet, og den omtvistede beslutning annulleres endeligt. — Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.	Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri	O-sag	Dom	06.10.21
C-53/19 og C-65/19 P	Banco Santander og Santusa mod Kommissionen (appel) Påstande: — Der gives medhold i denne appel, og Rettens dom af 15. november 2018 i sag T-399/11 RENV Banco Santander, S.A. og Santusa Holding, S.L. mod Europa-Kommissionen ophæves. — Den omtvistede afgørelses artikel 1, stk. 1, annulleres, for så vidt som det i Kommissionens afgørelse 2011/282/EU af 12. januar 2011 om skattemæssig afskrivning af finansiel goodwill i forbindelse med erhvervelse af kapitalandele i udenlandske virksomheder nr. C 45/07 (ex NN 51/07, ex CP 9/07), som Spanien har gennemført fastslås, at den omhandlede skatteforanstaltning udgør statsstøtte. — Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.	Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri	O-sag	Dom	06.10.21
C-54/19 P	Axa Mediterranean mod Kommissionen (appel) Påstande: — Rettens dom af 15. november 2018 ophæves. — Der gives medhold i annulationssøgsmålet, og den omtvistede	Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri	O-sag	Dom	06.10.21

	afgørelse annulleres endeligt. — Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.				
C-55/19 P	Prosegur Compañía de Seguridad mod Kommissionen (appel) Påstande: — Rettens dom af 15. november 2018 ophæves. — Der gives medhold i annulationsøgsmålet, og den omtvistede afgørelse annulleres endeligt. — Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.	Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri	O-sag	Dom	06.10.21
C-106/19 og C-232/19	Comune di Milano mod Parlamentet og Rådet	Lægemiddelstyrelsen	O-sag	GA	06.10.21
C-458/19 P	ClientEarth mod Kommissionen (appel) Påstande: —Rettens dom i sag T-108/17 ophæves. —Sagen hjemvises til Retten med henblik på fornyet behandling, eller subsidiært: —Rettens dom i sag T-108/17 ophæves og —Appellen fremmes til realitetsbehandling og appellanten gives medhold og følgelig annulleres den omtvistede afgørelse, og under alle omstændigheder: —Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne, herunder de af intervenienterne afholdte omkostninger, i sagen i første instans og i appelsagen.	Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri Miljøministeriet	O-sag	Dom	06.10.21
C-487/19	W.Ż (Polen) Skal artikel 2, artikel 6, stk. 1 og 3, samt artikel 19, stk. 1, andet afsnit [TEU] sammenholdt med artikel 47 [i chartret om grundlæggende rettigheder] samt artikel 267 [TEUF] fortolkes således, at en ret, som er beklædt med enedommer, der er blevet udnævnt til dommer i åbenlys modstrid med medlemsstatens retsfor skrifter vedrørende udnævnelse af dommere – navnlig eftersom den pågældende person blev udnævnt til dommer, selv om der forud var blevet anlagt søgsmål til prøvelse af afgørelsen truffet af det nationale organ (Krajowa Rada Sądownictwa, domstolsrådet), der indeholdt forslaget om at udnævne den pågældende person til dommer, ved den kompetente nationale ret (Naczelny Sąd Administracyjny, øverste domstol i forvaltningsretlige sager, Polen), fuldbyrdelsen af denne afgørelse var blevet udsat i overensstemmelse med den nationale lovgivning og sagen ved den kompetente nationale ret [Naczelny Sąd Administracyjny (øverste domstol i forvaltningsretlige sager)] endnu ikke var afsluttet, da udnævnelsesdokumentet blev udleveret – ikke er en uafhængig og upartisk domstol, der forudgående er oprettet ved lov, i EU-rettens forstand?	Udenrigsministeriet	O-sag	Dom	06.10.21
C-544/19	ECOTEX BULGARIA Første spørgsmål: Skal artikel 63 TEUF fortolkes således, at bestemmelsen er til hinder for en national ordning som den i hovedsagen omhandlede, hvorefter betalinger i indlandet på 10 000 BGN eller derover kun må foretages via bankoverførsel eller indbetaling på en betalingskonto, og som begrænser kontantbetalinger af udbytte hidrørende fra ikke-udloddet overskud på 10 000 BGN eller derover? Såfremt artikel 63 TEUF ikke er til hinder for en sådan ordning, spørges: Er en sådan begrænsning begrundet i formålene med direktiv (EU) 2015/849? Andet spørgsmål: Skal artikel 2, stk. 1, i direktiv (EU) 2015/849 henset til sjette betragtning hertil og direktivets artikel 4 og 5 fortolkes således, at bestemmelsen ikke er til hinder for en generel national retsfor skrift som den i hovedsagen omhandlede, hvorefter betalinger i indlandet på 10 000 BGN eller derover kun må foretages via bankoverførsel eller indbetaling på en	Erhvervsministeriet	O-sag	Dom	06.10.21

	<p>betalingskonto, og som ikke sonderer på grundlag af personen og grunden til kontantbetalingen og i denne forbindelse samtidig omfatter alle kontantbetalinger mellem fysiske og juridiske personer?</p> <p>1) Såfremt dette spørgsmål besvares bekræftende: Tillader artikel 2, stk. 1, nr. 3, litra e), i direktiv (EU) 2015/849 henset til sjette betragtning hertil og direktivets artikel 4 og 5, at medlemsstaterne fastsætter yderligere generelle begrænsninger for brugen af kontanter i indlandet i en national retsforordning som den i hovedsagen omhandlede, hvorefter kontantbetalinger i indlandet på 10 000 BGN eller derover kun må foretages via bankoverførsel eller indbetaling på en betalingskonto, når grunden til kontantbetalingen er ikke-udloddet overskud (udbytte)?</p> <p>2) Såfremt dette spørgsmål besvares bekræftende: Tillader artikel 2, stk. 1, nr. 3, litra e), i direktiv (EU) 2015/849 henset til sjette betragtning hertil og direktivets artikel 5, at medlemsstaterne fastsætter begrænsninger for kontantbetalinger i en national retsforordning som den i hovedsagen omhandlede, hvorefter betalinger i indlandet på 10 000 BGN eller derover kun må foretages via bankoverførsel eller indbetaling på en betalingskonto, når tærsklen er lavere end 10 000 EUR?</p> <p>Tredje spørgsmål: Skal artikel 58, stk. 1, og artikel 60, stk. 4, i direktiv (EU) 2015/849 henset til artikel 49, stk. 3, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder fortolkes således, at bestemmelserne er til hinder for en national retsforordning som den i hovedsagen omhandlede, der foreskriver en fast størrelse af administrative sanktioner vedrørende overtrædelser af begrænsningerne af kontantbetalinger og ikke tillader en differentieret fastsættelse, der tager hensyn til de konkrete relevante omstændigheder?</p> <p>1) Såfremt dette spørgsmål besvares således, at artikel 58, stk. 1, og artikel 60, stk. 4, i direktiv (EU) 2015/849 henset til artikel 49, stk. 3, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder ikke er til hinder for en national retsforordning som den i hovedsagen omhandlede, der foreskriver en fast størrelse af administrative sanktioner vedrørende overtrædelser af begrænsningerne af kontantbetalinger, skal artikel 58 og artikel 60, stk. 4, i direktiv (EU) 2015/849 da, henset til effektivitetsprincippet og retten til effektive retsmidler i henhold til artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, fortolkes således, at bestemmelserne er til hinder for en national retsforordning som den i hovedsagen omhandlede, som begrænser domstolskontrollen, når denne retsforordning ikke tillader, at retten i tilfælde af, at der anlægges søgsmål [til prøvelse af den pålagte sanktion], fastsætter en administrativ sanktion vedrørende overtrædelser af begrænsningerne af kontantbetalinger, der er rimelig i forhold til de konkrete relevante omstændigheder, og som er lavere end den fastsatte minimumsstørrelse?</p>				
C-561/19	<p>Consorzio Italian Management e Catania Multiservizi et Catania Multiservizi</p> <p>1) Er en national ret, hvis afgørelse ikke kan appelleres, efter artikel 267 TEUF i princippet forpligtet til at foretage en præjudiciel forelæggelse af et spørgsmål vedrørende fortolkningen af EU-retten også i tilfælde, hvor en af sagens parter fremsætter et sådant spørgsmål efter indlevering af stævningen, eller efter at sagen er blevet voteret første gang, eller efter at der er blevet foretaget en første præjudiciel forelæggelse for Den Europæiske Unions Domstol?</p> <p>2) Er artikel 115, 206 og 217 i lovdekret nr. 163/2006, som fortolket i administrativ retspraksis, der udelukker prisrevision i kontrakter vedrørende de såkaldte specielle sektorer, i særdeleshed</p>	Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri Miljøministeriet	O-sag	Dom	06.10.21

	<p>i kontrakter med anden genstand end den, hvortil direktiv 2004/17 henviser, men som har en instrumentel tilknytning til disse, i betragtning af det ovenfor anførte i overensstemmelse med EU-retten (bl.a. artikel 4 TEUF, stk. 2, 9 TEUF, 101 TEUF, stk. 1, litra e), 106 TEUF, 151 TEUF – den europæiske socialpagt undertegnet i Torino den 18. oktober 1961 og fællesskabspagten af 1989 om arbejdstagernes grundlæggende arbejdsmarkedsmæssige og sociale rettigheder, som omhandlet heri – 152 TEUF, 153 TEUF, 156 TEUF, artikel 2 TEU og 3 TEU samt artikel 28 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder)?</p> <p>3) Er artikel 115, 206 og 217 i lovdekret nr. 163/2006, som fortolket i administrativ retspraksis, der udelukker prisrevision i kontrakter vedrørende de såkaldte specielle sektorer, i særdeleshed i kontrakter med anden genstand end den, hvortil direktiv 2004/17 henviser, men som har en instrumentel tilknytning til disse, i betragtning af det ovenfor anførte i overensstemmelse med EU-retten (bl.a. artikel 28 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, princippet om ligebehandling i artikel 26 TEUF og 34 TEUF samt princippet om den frie erhvervsudøvelse, som tillige er anerkendt i artikel 16 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder)?</p>				
C-881/19	<p>Tesco Stores ČR</p> <p>Skal den regel, der er fastsat i punkt 2, litra a), i bilag VII, del E, til forordning nr. [1169/2011], fortolkes således, at for så vidt angår en fødevarer, der er bestemt for forbrugere i Tjekkiet, må en sammensat ingrediens, som er opregnet i punkt 2, litra c), i bilag I, del A, til direktiv [2000/36], kun anføres blandt produktets ingredienser uden en præcis angivelse af dens sammensætning, hvis denne sammensatte ingrediens mærkes præcist i overensstemmelse med den tjekkiske sprogversion af bilag I til direktiv 2000/36/EF?</p>	Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri	O-sag	GA	06.10.21
C-882/19	<p>Sumal</p> <p>A) Begrunder doktrinen om en samlet økonomisk enhed, der udspringer af praksis fra Den Europæiske Unions Domstol, en udvidelse af moderselskabets ansvar til datterselskabet, eller er en sådan doktrin kun anvendelig til at udvide datterselskabernes ansvar til at omfatte moderselskabet?</p> <p>B) Skal en udvidelse af begrebet samlet økonomisk enhed inden for området for koncerninterne forbindelser udelukkende ske på grundlag af kontrolfaktorer, eller kan den også baseres på andre kriterier, herunder det forhold, at datterselskabet var i stand til at drage fordel af de ulovlige handlinger?</p> <p>C) Såfremt det antages, at der er mulighed for at udvide moderselskabets ansvar til datterselskabet, hvilke forudsætninger skal da være opfyldt for at gøre det muligt?</p> <p>D) Hvis de ovenstående spørgsmål besvares bekræftende, således at en udvidelse af moderselskabets ansvar for sine handlinger til at omfatte datterselskaber accepteres, ville en national standard som i konkurrencelovens artikel [71, stk. 2][,] som udelukkende giver mulighed for at udvide datterselskabets ansvar til moderselskabet, være forenelig med denne fællesskabsretlige doktrin, og ville det forudsætte, at moderselskabet har en kontrollerende stilling i forhold til datterselskabet?</p>	Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen	O-sag	Dom	06.10.21
C-13/20	<p>Top System</p> <p>– Skal artikel 5, stk. 1, i Rådets direktiv 91/250/EØF af 14. maj 1991 om retlig beskyttelse af edb-programmer fortolkes således, at den, der retmæssigt har erhvervet et edb-program, kan dekompile hele dette program eller en del af det, når denne dekompilering er nødvendig for, at den pågældende kan korrigere fejl ved programmets funktion, herunder når korrektionen består i</p>	Patent- og Varemærkestyrelsen	O-sag	Dom	06.10.21

	<p>at deaktivere en funktion, der forhindrer det pågældende program i at fungere korrekt?</p> <p>– Såfremt spørgsmålet besvares bekræftende, skal betingelserne i direktivets artikel 6 eller andre betingelser da desuden være opfyldt?</p>				
C-35/20	<p>Syyttäjä</p> <p>1. Er EU-retten, navnlig artikel 4, stk. 1, i direktiv 2004/38/EF, artikel 21 i forordning (EF) nr. 562/2006 (Schengengrænsekodeksen) eller unionsborgernes ret til at færdes frit på Unionens område til hinder for anvendelsen af en national bestemmelse, hvorved en person (uanset om vedkommende er unionsborger) ved trussel om straf pålægges en forpligtelse til at medbringe et gyldigt pas eller et andet gyldigt rejsedokument, når vedkommende med en sportsbåd rejser fra en medlemsstat til en anden gennem internationalt farvand uden at rejse ind på en tredjestats område?</p> <p>2. Er EU-retten, navnlig artikel 5, stk. 1, i direktiv 2004/38/EF, artikel 21 i forordning (EF) nr. 562/2006 (Schengengrænsekodeksen) eller unionsborgernes ret til at færdes frit på Unionens område til hinder for anvendelsen af en national bestemmelse, hvorved en person (uanset om vedkommende er unionsborger) ved trussel om straf pålægges en forpligtelse til at medbringe et gyldigt pas eller et andet gyldigt rejsedokument, når vedkommende rejser ind i den pågældende medlemsstat fra en anden medlemsstat med en sportsbåd gennem internationalt farvand uden at være rejst ind på en tredjestats område?</p> <p>3. Såfremt EU-retten ikke udgør en hindring som omhandlet i det første og det andet spørgsmål: Er den sanktion i form af dagbøder, der normalt pålægges i Finland for at passere den finske statsgrænse uden at medbringe et gyldigt rejsedokument, forenelig med proportionalitetsprincippet, som fremgår af artikel 27, stk. 2, i direktiv 2004/38/EF?</p>	Udlændinge og Integrationsministeriet	O-sag	Dom	06.10.21
C-119/20	<p>Lauku atbalsta dienests</p> <p>Skal artikel 19, stk. 1, litra a), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1305/2013 af 17. december 2013 om støtte til udvikling af landdistrikterne fra Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL) og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 1698/2005, sammenholdt med andre bestemmelser heri og EU-retningslinjerne for statsstøtte i landbrugs- og skovbrugssektoren og i landdistrikter 2014-2020, fortolkes således, at:</p> <p>1) en landbruger mister sin status som »ung landbruger«, alene fordi den pågældende to år forinden har modtaget støtte til udvikling af små landbrugsbedrifter, som er fastsat i forordningens artikel 19, stk. 1, litra a), nr. iii),</p> <p>2) disse bestemmelser tillader, at medlemsstaterne indfører en lovgivning, hvorefter en landbruger ikke betales den i forordningens artikel 19, stk. 1, litra a), nr. i), omhandlede støtte, hvis den pågældende allerede er blevet tildelt den i artikel 19, stk. 1, litra a), nr. iii), omhandlede støtte,</p> <p>3) en medlemsstat har beføjelse til at afslå at anvende kumulering af støtte over for en landbruger, når den rækkefølge for kumulering, der er fastsat i programmet for udvikling af landdistrikterne, som er aftalt med Europa-Kommissionen, ikke er blevet overholdt?</p>	Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri	O-sag	Dom	06.10.21
C-245	<p>Autoriteit Persoonsgegevens</p> <p>1. Skal artikel 55, stk. 3, i den generelle databeskyttelsesforordning fortolkes således, at der ved »domstoles behandlingsaktiviteter, når disse handler i deres egenskab af domstole«, kan forstås den omstændighed, at en domstol giver aktindsigt i procesdokumenter, der indeholder personoplysninger, hvorved</p>	Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri	O-sag	GA	06.10.21

	<p>aktindsigten sker ved, at der stilles kopier af procesdokumenterne til rådighed for en journalist, således som det er beskrevet i nærværende forelæggelsesafgørelse?</p> <p>1a. Har det for besvarelsen af dette spørgsmål nogen betydning, om den nationale tilsynsmyndigheds udøvelse af tilsyn med denne form for databehandling i konkrete sager berører domstolenes uafhængighed ved beslutningstagningen?</p> <p>1b. Har det for besvarelsen af dette spørgsmål nogen betydning, at arten af og formålet med databehandlingen ifølge den pågældende retsinstans er at informere en journalist for at sætte denne i stand til at give en bedre dækning af det offentlige retsmøde i et retssag, og det således tilstræbes at tjene hensynet til offentlighed og gennemsigtighed vedrørende retspraksis?</p> <p>1c. Har det for besvarelsen af dette spørgsmål nogen betydning, om databehandlingen beror på en udtrykkelig nationalretlig hjemmel?</p>				
C-290/20	<p>Latvijas Gāze</p> <p>1) Skal artikel 23 og artikel 32, stk. 1, i direktiv 2009/73/EF fortolkes således, at medlemsstaterne skal vedtage en lovgivning, hvorefter enhver endelig kunde dels kan vælge, hvilken type system – transmissions- eller distributionssystemet – den pågældende tilslutter sig, og systemoperatøren dels er forpligtet til at tillade den pågældende at tilslutte sig det pågældende system?</p> <p>2) Skal artikel 23 i direktiv 2009/73/EF fortolkes således, at medlemsstaterne er forpligtede til at vedtage en lovgivning, hvorefter kun en endelig erhvervskunde (dvs. kun en industriel kunde) tillades at tilslutte sig transmissionssystemet for naturgas?</p> <p>3) Skal artikel 23 i direktiv 2009/73/EF, navnlig begrebet »nye [...] industrielle kunder«, fortolkes således, at denne artikel fastsætter en forpligtelse for medlemsstaterne til at vedtage en lovgivning, hvorefter kun en endelig erhvervskunde (dvs. kun en industriel kunde), som ikke tidligere har været tilsluttet distributionssystemet, tillades at tilslutte sig transmissionssystemet for naturgas?</p> <p>4) Skal artikel 2, nr. 3), og artikel 23 i direktiv 2009/73 fortolkes således, at de er til hinder for en medlemsstats lovgivning, hvorefter transport af naturgas omfatter direkte transport af naturgas til den endelige kundes naturgasforsyningssystem?</p>	Energistyrelsen	O-sag	GA	06.10.21
C-342/20	<p>Veronsaajien oikeudenvalvontayksikkö</p> <p>Skal artikel 49 TEUF, 63 TEUF og 65 TEUF fortolkes således, at de er til hinder for nationale bestemmelser, hvorefter det kun er udenlandske åbne investeringsfonde oprettet ved aftale, der kan sidestilles med finske investeringsfonde, som er fritaget fra indkomstskat, hvorved udenlandske investeringsfonde, som i kraft af deres retsform ikke er oprettet ved aftale, er underlagt kildebeskatning i Finland, selv om der i henhold til de nærmere omstændigheder ikke er andre relevante objektive forskelle mellem dem og de finske investeringsfonde?</p>	Skatteministeriet	O-sag	GA	06.10.21
C-348/20 P	<p>Nord Stream 2 mod Parlamentet og Rådet</p> <p>Påstande: — Rettens (Ottende Afdeling) kendelse af 20. maj 2020 i sag T-526/19, Nord Stream 2 mod Parlamentet og Rådet, navnlig punkt 1, 3, 4 og 6 i konklusionen, ophæves.</p> <p>— Såfremt Retten finder, at sagens status gør dette muligt, forkastes formalitetsindsigelsen, det fastslås, at søgsmålet kan antages til realitetsbehandling, og sagen hjemvises til Retten med henblik på realitetsbehandling, eller, subsidiært, det fastslås, at appellanten er umiddelbart berørt af den anfægtede foranstaltning, og sagen hjemvises til Retten med henblik på en bedømmelse af, om appellanten er individuelt berørt, eller den henskydes til afgørelsen af realiteten.</p>	Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet Miljøministeriet	O-sag	GA	06.10.21

	— Rådet og Parlamentet tilpligtes at betale appellanterns omkostninger, herunder sagsomkostningerne ved Retten.				
C-613/20	<p>Eurowings</p> <p>1. Kan en strejke blandt et luftfartsselskabs medarbejdere på opfordring af en fagforening med henblik på at opnå lønkrav og/eller sociale ydelser, udgøre en »usædvanlig omstændighed« som omhandlet i artikel 5, stk. 3, i forordning (EF) nr. 261/2004?</p> <p>2. Gælder dette i det mindste,</p> <p>a) såfremt datterselskabets medarbejdere tilslutter sig opfordringen til strejke mod koncernens moderselskab (Lufthansa AG) med henblik på at støtte krav, som forfølges af medarbejdere ved koncernens moderselskab gennem en fagforening, og</p> <p>b) navnlig, såfremt strejken i datterselskabet »selvstændiggøres«, efter at der er opnået enighed i moderselskabet, idet fagforeningen uden kendelige grunde fastholder strejken og endda udvider den, og datterselskabets kabinepersonale følger denne opfordring?</p> <p>3. Er det forhold, at det transporterende luftfartsselskab har hævdet, at opfordringen til strejke uden grund er blevet fastholdt og endda tidsmæssigt udvidet, selv om koncernens moderselskab har opfyldt kravene, tilstrækkeligt for, at selskabet dermed har godtgjort, at der foreligger en usædvanlig omstændighed, og hvem falder det til last, hvis der er uklarhed om de nærmere faktiske omstændigheder?</p> <p>4. Kan en strejke i sagsøgtes datterselskab, som den 18. oktober 2019 blev varslet for den 20. oktober 2019 i perioden fra kl. 5.00 til kl. 11.00, og som ydermere den 20. oktober 2019 kl. 5.30 blev spontant udvidet til kl. 24.00, udgøre en omstændighed, som faktisk ikke længere kunne kontrolleres?</p> <p>5. Er foranstaltninger såsom udarbejdelsen af en alternativ flyveplan og afhjælpning af aflyste flyvninger forårsaget af manglende kabinepersonale ved hjælp af subcharter, idet der tages særligt hensyn til destinationer, der ikke eller kun vanskeligt er tilgængelige ad landvejen, og sondringen mellem indenlandske flyvninger i Tyskland og flyvninger inden for Europa, passende forholdsregler, når det desuden tages i betragtning, at kun 158 ud af de i alt 712 flyvninger, som skulle have været gennemført på denne dato, måtte aflyses?</p> <p>6. Hvilke beviskrav skal der stilles til det transporterende luftfartsselskabs anbringende om, at der er blevet truffet alle de teknisk og økonomisk mulige forholdsregler, der med rimelighed kunne træffes?</p>	Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen Beskæftigelsesministeriet	O-sag	Dom	06.10.21
T-827/17	<p>Aeris Invest mod ECB</p> <p>Påstande: — ECB's afgørelser LS/MD/17/405, LS/PT/17/406 og LS/MD/17/419 af 7. november 2017 annulleres. — Den Europæiske Centralbank tilpligtes at betale sagsomkostningerne.</p>	Miljøministeriet Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri	O-sag	Dom	06.20.21
T-15/18	<p>OCU mod ECB</p> <p>Påstande: — Den anfægtede afgørelse annulleres. — Den Europæiske Centralbank tilpligtes at udlevere de ønskede dokumenter enten i fuldstændig eller fortløbig udgave. — ECB tilpligtes at betale sagsomkostningerne.</p>	Miljøministeriet	O-sag	Dom	06.10.21
T-745/18	<p>Covestro Deutschland mod Kommissionen</p> <p>Påstande: — Kommissionens afgørelse af 28. maj 2018 om statsstøtte SA.34045 (2013) (ex 2012/NN), iværksat af Tyskland for forbrugere af basisbelastning efter § 19 i Stromnetzentgeltverordning (bekendtgørelse om afgifter for brug af elnettet, herefter »bekendtgørelsen«) j.nr. C(2018) 3166, annulleres, navnlig for så vidt angår kvalificeringen af den fuldstændige fritagelse for elnetafgifter i årene 2012 og 2013 for</p>	Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri	O-sag	Dom	06.10.21

	forbrugere af basisbelastning som støtte, det fastslæede om, at denne fritagelse er uforenelig med det indre marked og anordningen af øjeblikkelig tilbagesøgning hos de af fritagelsen begunstigede i henhold til bestemmelsen om minimumsafgift i bekendtgørelsens § 19, stk. 2, andet punktum, i sin affattelse af 3. september 2010. — Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.				
T-233/19 og T-234/19	Infineon Technologies Dresden mod Kommissionen Påstande: —Kommissionens afgørelse med j.nr. C(2018) 3166 (EUT 2019, L 14, s. 1) af 28. maj 2018 i statsstøttesag SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) gennemført af Tyskland til fordel for båndlastbrugere i henhold til elnetsbekendtgørelsens § 19 annulleres. —Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.	Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri	O-sag	Dom	06.10.21
T-238/19	Wepa Hygieneprodukter m.fl. mod Kommissionen Påstande: —Europa-Kommissionens afgørelse med j.nr. C(2018) 3166 (EUT 2019, L 14, s. 1) af 28. maj 2018 i statsstøttesag SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) gennemført af Tyskland til fordel for båndlastbrugere i henhold til § 19 i elnetsbekendtgørelsen annulleres. —Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.	Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri	O-sag	Dom	06.10.21
T-518/19	Sipcam Oxon mod Kommissionen Påstande: —Sagen fremmes til realitetsbehandling og sagsøgeren gives medhold. —Annullation af Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2019/677 af 29. april 2019. —Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.	Miljøministeriet	O-sag	Dom	06.10.21
T-628/19	Teva mod Kommissionen og EMA Påstande: —Kommissionens gennemførelsesafgørelse C (2019)5393 final af 11. juli 2019 om afslag på markedsføringsstilladelse i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 726/2004 for »Cabazitaxel Teva – cabazitaxel« (»afgørelsen«), for så vidt som den vedrører sagsøgeren. —Sagsøgte tilpligtes at betale sagsomkostningerne.	Lægemiddelstyrelsen	O-sag	Dom	06.10.21
T-7/20	Global Translation Solutions mod Parlamentet Påstande: — Sagsøgtes afgørelse af 28. oktober 2019 om afvisning af sagsøgerens bud på delkontrakt 15 i forbindelse med offentlig udbudsprocedure TRA/EU19/2019 (1) annulleres. — Subsidiært annulleres sagsøgtes afgørelse af 5. december 2019 om tildeling af delkontrakt 15 i forbindelse med offentlig udbudsprocedure TRA/EU19/2019 til kun en enkelt økonomisk operatør. — Europa Parlamentet tilpligtes at betale sagsomkostningerne.	Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen	O-sag	Dom	06.10.21
C-186/18	José Cánovas Pardo 1) Er det i strid med artikel 96 i forordning (EF) nr. 2100/94 at fortolke bestemmelsen således, at de krav, der er omhandlet i forordningens artikel 94 og 95, er at betragte som forældede, så snart fristen på tre år fra det tidspunkt, hvorpå indehaveren, efter at EF-sortsbeskyttelsen er blevet endeligt meddelt, har fået kendskab til den krænkende handling og den person, der har begået den, er udløbet, også selv om de krænkende handlinger er vedblevet med at finde sted frem til det tidspunkt, hvor kravet fremsættes? 2) Såfremt det første spørgsmål besvares benægtende, skal artikel 96 i forordning (EF) nr. 2100/94 da fortolkes således, at forældelsesfristen alene finder anvendelse på de handlinger, der	Ministeriet for Landbrug, Fødevarer og Fiskeri	O-sag	Dom	14.10.21

	<p>har fundet sted uden for fristen på de tre seneste år inden kravets fremsættelse, men ikke i forbindelse med de handlinger, der har fundet sted inden for dette tidsrum?</p> <p>3) Såfremt det andet spørgsmål besvares bekræftende, vil der da alene kunne gives medhold i kravet om ophør og ligeledes i kravet om skadeserstatning for så vidt angår de handlinger, der har fundet sted inden for de seneste tre år?</p>				
C-683/19	<p>Viesgo Infraestructuras Energéticas</p> <p>1) Hvorvidt, i overensstemmelse med Domstolens praksis – bl.a. ved dom af 20. april 2010 (sag C-265/08, Federutility) og af 7. september 2016 (sag C- 121/15, ANODE) – en national regulering som fastsat i artikel 45, stk. 4, i lov 24/2013 af 26. december, gennemført ved artikel 2 og 3 i kongeligt dekret 968/2014 af 21. november 2014, i medfør af hvilken finansieringen af den sociale rabatordning er pålagt bestemte aktører i elforsyningen – moderselskaberne for koncerner af selskaber eller, eventuelt, selskaber, som samtidig udfører produktions-, distributions- og markedsføringsvirksomhed for elenergi – er forenelig med de krav, der er fastsat i artikel 3, stk. 2, i direktiv 2009/72/EF, når nogle af disse forpligtede parter kun har en meget beskedent vægt i sektoren som helhed, mens andre enheder eller koncerner, som ville være bedre i stand til at påtage sig disse omkostninger, enten som følge af deres nettoomsætning, deres relative markedsandel i nogle af virksomhedsområderne, eller fordi de udfører to af disse virksomheder samtidigt og på en integreret måde, er fritaget for nævnte omkostninger.</p> <p>2) Hvorvidt det er foreneligt med proportionalitetsprincippet som fastlagt i den nævnte artikel 3, stk. 2, i direktiv 2009/72/EF, at en national regulering, som medfører en forpligtelse til finansiering af en social rabatordning, ikke er fastlagt som en undtagelse eller med tidsbegrænset virkning, men på ubestemt tid, og uden en godtgørelses- eller kompensationsforanstaltning.</p>	Energistyrelsen	O-sag	Dom	14.10.21
C-231/20	<p>Landespolizeidirektion Steiermark</p> <p>1. Skal den nationale ret i en straffesag, som føres med det formål at beskytte en monopolordning, prøve den relevante sanktionsbestemmelse i lyset af den frie udveksling af tjenesteydelser, når retten allerede tidligere har sammenholdt monopolordningen med EU-Domstolens principper, og denne undersøgelse har vist, at monopolordningen er lovlig?</p> <p>2. Såfremt svaret på det første spørgsmål er bekræftende:</p> <p>2. a) Skal artikel 56 TEUF fortolkes således, at den er til hinder for en national bestemmelse, som foreskriver obligatorisk pålæggelse af en bøde pr. spilleautomat uden absolut loft over bødernes samlede beløb for erhvervmæssig udbydelse af hasardspil, som er forbudt i medfør af lov om hasardspil?</p> <p>2. b) Skal artikel 56 TEUF fortolkes således, at den er til hinder for en national bestemmelse, som foreskriver obligatorisk pålæggelse af en bøde pr. spilleautomat på mindst 3.000 EUR for erhvervmæssig udbydelse af hasardspil, som er forbudt i medfør af lov om hasardspil?</p> <p>2. c) Skal artikel 56 TEUF fortolkes således, at den er til hinder for en national bestemmelse, som foreskriver pålæggelse af en forvandlingsstraf pr. spilleautomat uden absolut loft over forvandlingsstraffenes samlede omfang for erhvervmæssig udbydelse af hasardspil, som er forbudt i medfør af lov om hasardspil?</p> <p>2. d) Skal artikel 56 TEUF fortolkes således, at den er til hinder for en national bestemmelse, som i tilfælde af pålæggelse af sanktion for erhvervmæssig udbydelse af hasardspil, som er forbudt i medfør af lov om hasardspil, betaling af et bidrag til sagsomkostningerne på 10% af de pålagte bøder?</p> <p>3. Såfremt svaret på det første spørgsmål er benægtende:</p>	Transportministeriet Justitsministeriet	O-sag	Dom	14.10.21

	<p>3. a) Skal artikel 49, stk. 3, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder fortolkes således, at den er til hinder for en national bestemmelse, som foreskriver obligatorisk pålæggelse af en bøde pr. spilleautomat uden absolut loft over bødernes samlede beløb for erhvervmæssig udbydelse af hasardspil, som er forbudt i medfør af lov om hasardspil?</p> <p>3. b) Skal artikel 49, stk. 3, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder fortolkes således, at den er til hinder for en national bestemmelse, som foreskriver obligatorisk pålæggelse af en bøde pr. spilleautomat på 3.000 EUR for erhvervmæssig udbydelse af hasardspil, som er forbudt i medfør af lov om hasardspil?</p> <p>3. c) Skal artikel 49, stk. 3, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder fortolkes således, at den er til hinder for en national bestemmelse, som foreskriver pålæggelse af en forvandlingsstraf pr. spilleautomat uden absolut loft over forvandlingsstraffenes samlede omfang for erhvervmæssig udbydelse af hasardspil, som er forbudt i medfør af lov om hasardspil?</p> <p>3. d) Skal artikel 49, stk. 3, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder fortolkes således, at den er til hinder for en national bestemmelse, som i tilfælde af pålæggelse af bøde for erhvervmæssig udbydelse af hasardspil, foreskriver betaling af et bidrag til sagsomkostningerne på 10% af de pålagte bøder?</p>				
C-233/20	<p>Job-medium</p> <p>I.1 Er en national bestemmelse, hvorefter der ikke er ret til feriegodtgørelse [»Urlaubersatzleistung«] for det løbende (sidste) arbejdsår, hvis arbejdstageren, uden at der foreligger en vigtig grund, før tiden og ensidigt bringer arbejdsforholdet til ophør (»fratrædelse«) (»Austritt«), forenelig med artikel 31, stk. 2, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder (EUT 2010, C 83, [s. 389]) og artikel 7 i [...]direktiv 2003/88/EF?</p> <p>1.2. Såfremt dette spørgsmål besvares benægtende:</p> <p>1.2.1. Skal det i så fald tillige efterprøves, om det var umuligt for arbejdstageren at afholde ferien?</p> <p>1.2.2. Efter hvilke kriterier skal denne efterprøvelse foretages?</p>	Miljøministeriet Ministeriet for Landbrug, Fødevarer og Fiskeri	O-sag	Dom	14.10.21
C-244/20	<p>INSS</p> <p>1. Skal artikel 3, stk. 2, i direktiv 79/7 af 18. december 1978 om gradvis gennemførelse af princippet om ligebehandling af mænd og kvinder med hensyn til social sikring, hvorefter ydelser til efterladte samt familiedydelser udelukkes fra direktivets anvendelsesområde, kendes ugyldig, eller anses for ugyldig, eftersom bestemmelsen er i strid med et af EU-rettens grundlæggende principper, nemlig princippet om ligestilling af mænd og kvinder, der er forankret som en af Den Europæiske Unions grundlæggende værdier i artikel 2 og 3 i traktaten om Den Europæiske Union, i artikel 19 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde og som grundlæggende rettighed i artikel 21, stk. 1, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder samt i Domstolens mangeårige og faste praksis?</p> <p>2. Skal artikel 6 i traktaten om Den Europæiske Union og artikel 17, stk. 1, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, sammenholdt med artikel 1 i tillægsprotokol nr. 1 til den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder, undertegnet i Rom den 4. november 1950, fortolkes således, at disse bestemmelser er til hinder for en national foranstaltning som den i hovedsagen omhandlede (som er indført på grundlag af den af Tribunal Constitucional (forfatningsdomstol) afsagte dom nr. 40/2014 af 11.3.2014, den nationale retspraksis, hvorved dommen er blevet fortolket, og den ændring af lovgivningen, der har fundet sted</p>	Social- og Ældreministeriet	O-sag	Dom	14.10.21

	<p>med henblik på opfyldelse heraf), hvorefter det – i praksis og som følge af det generelle manglende kendskab til kravet om formalisering og manglen på en overgangsperiode i forbindelse med opfyldelsen heraf – i første omgang er blevet umuliggjort og sidenhen er gjort særdeles vanskeligt at opnå adgang til den enkepension på grundlag af et papirløst samlivsforhold, der er fastsat i Código Civil Catalán (den catalanske civillovbog)?</p> <p>3. Skal et så grundlæggende EU-retligt princip som princippet om ligestilling af mænd og kvinder, der anses for en grundlæggende værdi i henhold til artikel 2 og 3 i traktaten om Den Europæiske Union, og forbuddet mod forskelsbehandling på grundlag af køn, der er anerkendt som en grundlæggende rettighed i artikel 21 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, sammenholdt med artikel 14 i den europæiske menneskerettighedskonvention, fortolkes således, at bestemmelserne er til hinder for en national foranstaltning som den i hovedsagen omhandlede (som er indført på grundlag af den af Tribunal Constitucional (forfatningsdomstol) afsagte dom nr. 40/2014 af 11.3.2014, den nationale retspraksis, hvorved dommen er blevet fortolket, og den ændring af lovgivningen, der har fundet sted med henblik på opfyldelse heraf), hvorefter det – i praksis og som følge af det generelle manglende kendskab til kravet om formalisering og manglen på en overgangsperiode i forbindelse med opfyldelsen heraf – i første omgang er blevet umuliggjort og sidenhen er gjort særdeles vanskeligt at opnå adgang til den enkepension på grundlag af et papirløst samlivsforhold, der er fastsat i den catalanske civillovbog, til skade for langt flere kvinder end mænd?</p> <p>4. Skal forbuddet mod forskelsbehandling på grund af »fødsel«, eller subsidiært på grund af »tilhørsforhold til et nationalt mindretal«, som forbudte årsager eller »grunde« til forskelsbehandling i henhold til artikel 21, stk. 1, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, sammenholdt med artikel 14 i den europæiske menneskerettighedskonvention, fortolkes således, at bestemmelserne er til hinder for en national foranstaltning som den i hovedsagen omhandlede (som er indført på grundlag af den af Tribunal Constitucional (forfatningsdomstol) afsagte dom nr. 40/2014 af 11.3.2014, den nationale retspraksis, hvorved dommen er blevet fortolket, og den ændring af lovgivningen, der har fundet sted med henblik på opfyldelse heraf), hvorefter det – i praksis og som følge af det generelle manglende kendskab til kravet om formalisering og manglen på en overgangsperiode i forbindelse med opfyldelsen heraf – i første omgang er blevet umuliggjort og sidenhen er gjort særdeles vanskeligt at opnå adgang til den enkepension på grundlag af et papirløst samlivsforhold, der er fastsat i den catalanske civillovbog?</p>				
C-373/20	<p>Dyrektor Z. Oddziału Regionalnego Agencji Restrukturyzacja i Modernizacji</p> <p>Er de nationale myndigheders forståelse af begrebet »permanente græsarealer« i artikel 2, litra c), i Kommissionens forordning (EF) nr. 1120/2009 af 29. oktober 2009 om gennemførelsesbestemmelser til enkeltbetalingsordningen i afsnit III i Rådets forordning (EF) nr. 73/2009 om fælles regler for den fælles landbrugspolitik s ordninger for direkte støtte til landbrugere og om fastlæggelse af visse støtteordninger for landbrugere (EUT 2009, L 316, s. 1), hvorefter naturlige periodiske oversvømmelser eller delvise oversvømmelser af enge og græsgange beliggende i det særlige naturbeskyttelsesområde (Natura 2000-området Iński landskabspark), fører til såkaldt »omdrift« på disse arealer, hvilket resulterer i afbrydelse af perioden på fem år (eller længere), hvor »omdrift« ikke må anvendes, hvilket følgerig danner grundlag for at fratage eller reducere betalinger for miljøvenligt landbrug til</p>	Ministeriet for Landbrug, Fødevarer og Fiskeri	O-sag	Dom	14.10.21

	landbrugeren samt yderligere økonomiske konsekvenser i forbindelse med afbrydelsen af den femårige gennemførelsesperiode for et miljøvenligt landbrugsprogram, korrekt?				
C-452/20	Agenzia delle dogane e dei monopoli et Ministero dell'Economia e delle Finanze Udgør artikel 25, stk. 2, i kongeligt dekret nr. 2316 af 24. december 1934, som erstattet af artikel 24, stk. 3, i lovdekret nr. 6/2016 (gennemførelse af direktiv 2014/40/EU om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes love og administrative bestemmelser om fremstilling, præsentation og salg af tobak og relaterede produkter og om ophævelse af direktiv 2001/37/EF) – for så vidt angår den del, hvor det bestemmes, at »[e]nhver, der sælger eller udleverer tobaksvarer eller elektroniske cigaretter eller genopfyldningsbeholdere til elektroniske cigaretter, som indeholder nikotin, eller nye kategorier af tobaksvarer, til personer under 18 år, pålægges en administrativ finansiel sanktion på 500,00 til 3 000,00 EUR og 15 dages suspension af bevillingen til udøvelse af aktiviteten« – en tilsidesættelse af proportionalitetsprincippet og forsigtighedsprincippet i EU-retten, sådan som de fremgår af artikel 5 TEU og artikel 23, stk. 3, i samt 21. og 60. betragtning til direktiv 2014/40, idet den omhandlede bestemmelse giver forrang for forsigtighedsprincippet uden at afveje det mod proportionalitetsprincippet, hvorfor de økonomiske aktørers interesser forringes uforholdsmæssigt til gavn for beskyttelsen af retten til sundhed, således at der ikke sikres den rimelige balance mellem de forskellige grundlæggende rettigheder, så meget desto mere når sanktionen ved en tilsidesættelse af 8. betragtning til direktivet ikke effektivt forfølger formålet om at nedbringe rygeprævalensen blandt unge?	Sundhedsministeriet Justitsministeriet	O-sag	GA	14.10.21
C-556/20	Schneider Electric e.a. Er bestemmelserne i artikel 4 i direktiv 90/435/EF af 23. juli 1990, henset navnlig til direktivets artikel 7, stk. 2, til hinder for en bestemmelse såsom artikel 223e i code général des impôts, der med henblik på en korrekt gennemførelse af en ordning, der har til formål at ophæve den økonomiske dobbeltbeskatning af udbytte, indfører en mekanisme med indeholdelse i forbindelse med moderselskabets videreudlodning af udbytte, som er blevet udloddet af datterselskaber, der er hjemmehørende i en anden EU-medlemsstat?	Skatteministeriet	O-sag	GA	14.10.21
T-240/18	Polskie Linie Lotnicze »LOT« mod Kommissionen Påstande: — Europa-Kommissionens afgørelse af 12. december 2017 i sag M.8672 (EASYJET/CERTAIN AIR BERLIN ASSETS) — C(2017) 8766 final — annulleres. — Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne. — Kommissionen tilpligtes inden for rammerne af svarskriftet at besvare visse spørgsmål om afviklingen af undersøgelsen vedrørende virkningerne af den omhandlede fusion på konkurrencen og at fremlægge visse af de beviser, som afgørelsen er støttet på.	Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen	O-sag	Dom	20.10.21
T-296/18	Polskie Linie Lotnicze »LOT« mod Kommissionen Påstande: — Europa-Kommissionens afgørelse annulleres. — Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.	Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen	O-sag	Dom	20.10.21
C-267/20	Volvo et DAF Trucks 1) Skal artikel 101 TEUF og effektivitetsprincippet fortolkes således, at de er til hinder for en fortolkning af en national bestemmelse, hvorefter søgsmålsfristen på 5 år, der er fastsat i	Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen	O-sag	GA	21.10.21

	<p>direktivets artikel 10, samt artikel 17 om retslig vurdering af tabet, ikke finder anvendelse med tilbagevirkende kraft, idet den fastsætter skærings tidspunktet for den tilbagevirkende kraft på tidspunktet for sanktionen og ikke på tidspunktet for anlæggelsen af søgsmålet[?]</p> <p>2) Skal artikel 22, stk. 2, i direktiv 2014/104/EU og udtrykket »tilbagevirkende kraft« fortolkes således, at direktivets artikel 10 finder anvendelse på et søgsmål som det i hovedsagen omhandlede, der, selv om det er anlagt efter ikrafttrædelsen af direktivet og gennemførelsesbestemmelserne, ikke desto mindre vedrører tidligere faktiske omstændigheder eller sanktioner[?]</p> <p>3) Når der anvendes en bestemmelse som den i artikel 76 i Ley de Defensa de la Competencia (lov om beskyttelse af konkurrencen), skal artikel 17 i direktiv 2014/104/EU om retslig vurdering af tabet da fortolkes således, at der er tale om en processuel bestemmelse, der finder anvendelse i hovedsagen, hvor søgsmålet er anlagt efter ikrafttrædelsen af den nationale gennemførelsesbestemmelse[?]</p>				
C-463/20	<p>Namur-Est Environnement</p> <p>1. Falder en afgørelse, »hvormed der gives tilladelse til forstyrrelsen af dyr og forringelsen af disse arters levesteder med henblik på drift af et stenbrud«, og den afgørelse, hvormed der gives tilladelse til eller afslag på denne drift (samlet tilladelse), ind under samme tilladelse [som omhandlet i artikel 1, stk. 2, litra c),] i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/92/EU af 13. december 2011 om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet for det samme projekt [som omhandlet i samme direktivs artikel 1, stk. 2, litra a)], såfremt denne drift på den ene side ikke kan foregå uden den første af disse afgørelser, og såfremt den myndighed, der har kompetence til at udstede samlede tilladelser, på den anden side bevarer muligheden for at anlægge en strengere bedømmelse af virkningerne på miljøet af denne drift i forhold til de parametre, som er fastlagt af ophavsmanden til den første afgørelse?</p> <p>2. Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende, ønskes det oplyst, om de krav, der stilles i dette direktiv, navnlig i dets artikel 2, 5, 6, 7 og 8, er tilstrækkeligt overholdt, når fasen med deltagelse af offentligheden ligger senere end vedtagelsen af den afgørelse, »hvormed der gives tilladelse til forstyrrelsen af dyr og forringelsen af disse arters levesteder med henblik på drift af et stenbrud«, men tidligere end vedtagelsen af den primære afgørelse, som giver bygherren ret til at drive stenbruddet?</p>	Miljøministeriet	O-sag	GA	21.10.21